

Margot Fouberes - Jana B.

Zapomněla jsem, zapomněla, jak bolí svět odhalený. Zaváté jsou mé stopy od lidí, kteří moje prsa hladí. Ve vzpomínkách nalezla jsem jen pachut' splínu nad uběhaným časem šeptajíc mou vinu. Jaká léta zbyla mi, jaká láska mi odtroubila. Proč odešel jsi neznámý, když mladá jsem ještě byla.

Ztratila jeden velký život nad spoustou nesmyslných věcí, aby uviděla, prozřela a šla dál.

Anet Fouberes - Anna

Spala s anděly a zapletla se s d'áblem. Její duše tiše zpívá a tělo spí. Až jednoho dne na půl stráni uprostřed hospody ji mladík zraní. Láskou vzplane, na popel shoří. Nevzdá se cesty, která rány zhojí.

Plachá, nenápadná, pracovitá, zapuzená, nemilovaná a přece ze všech nejvíce na život připravená. Neváhající v pravý čas za sebe bojovat a vítězit.

Belinda Fouberes - Pavla

Posedlá d'áblice ochrnutá vlastní chtivostí. Láme železa v páteři chlapů. Na ní nesahej, když život je ti milý. Raději hřebíky zohýbej na půlnoční straně a zapomeň na rozkrok, který z pole křížů vane. Tolik chtěla až prochtěla svůj nejlepší čas a spokojila se s mužským zrnkem.

Boj o prvenství, vrchol a slast z moci. Nakonec vše končí v beznaději samoty a prázdna. Promarnila život nad bludným snem.

Róza Fouberes - Gabriela

Bij, mě bij. Já vydržím víc. Já vzlétnu v jiskrách do červánků. Bij, mě bij. Já najdu tvou líc a uložím tě k sobě do šafránku. Bij, co můžeš, však síly ti nestačí, abych zakousla se do tvých ramen a stáhla ti kůži do půli žerdi. Ohnula se ti zpola zchvácená, za řevu sirén, uvrhla tě do temnot, kde spolu budeme tančit až do mého svítání.

Marná touha chtít víc než je možné. Marná snaha o překročení vlastního stínu. A přece někde svítí světlo jejího života. Jejího jiného života.

Helga Poletuše – Katka

Jsem příslib, vanilka s krví, výkřik do ticha. Rez co se zrní, květ zla a lásky. Jsem tvoje, jen tvoje, a proto tě opouštím. A bych tě nalezla v cizím náručí a vrazila se do tvých rtů a tvé tělo jednou pro vždy snědla. Objala tě na stěžni a zlomila ve dvě. Ach lásko, tak bolíš, když nejsi a tak pálíš, když mnou prostupuješ.

Neřízená střela, která opouští svého milovaného muže, aby sama sebe pochopila, sama sebe nalezla a vrátila se zase tam, odkud vzešla.

Dorsetona Břichošlapka- Jana T.

Pij mě víno, pij mou pochvu, pij, co hrdlo ráčí u rozdrobeného stolu. Já obejmu tě v černém pláči. Němá hluchá ve ztracenci se smáčím, ve víru zpomaleně chodím. Svou krev v marnosti ředím. Oj, obejmí mě příteli, zaboř do mě své chutě, ať procítím alespoň vřes, který má své perutě.

Já mladá dávno ztratila, co ztratit se dá, když víno za hřích jsem směnila, lásku za chlást ti dám

Padlý anděl bez naděje návratu. Odsouzený k zániku bez výstrah. Ač milována sama dávno zemřela, aniž to kdy pochopila.

Johan Dortdellet - Robin

Piju, lásko, abych tě měl. Piju, abych tě spoutal svým tělem, neustále žízním po tvých rtech od rumu a zvratků. Piju ti duši v hloubi spoutanou. Tvá prsa pasu v moři uslzeném. Opustím tě milá, abych žil i

bez tvé lásky k rumu. Opustím drahou v čase kohouta, až všichni odejdou a ty padneš na pranýř, mrtvá jak hadr u kostelních schodů.

Ponoukač, který ve své hře ztratí všechno, protože pro svou lásku moc riskoval, mámil ji a obluzoval, až nakonec se mu vypáčila i s posledním pokusem se jí zmocnit.

čekající Vaison - Radek

Čekám a dívám se, kývám ti na pozdrav. Tvé noci prohýřím, avšak tvá špatnost mi uvnitř kosti obrací a šťávy do kopce žene. Zabila jsi sebe ve mně, zabila jsi, co chtěl jsem ti dát. Rozkradla jsi naše štěstí. Budoucnost tvou špatnost v tobě plodí a mě radost ujídá. Jdi s bohem, umanutá chtivosti mamonu. Jdi sama, kam chodí ve dvou. Já raději, sklenku poslední vypiji, a jiné své tělo dám.

Ten, který vyčkává, trpělivě ladí, obrušuje a hladí, aby nakonec vše vzdal a upil se na útesech Lofot.

Venqourtin Nenechavý - Josef

Jsem dlouhá žízeň po tvém těle. Jsem oko vyschlé na své hrudi. Jsem hanebník věčně zamilovaný. Nevěrný a přitom stále s tebou. Jsem sloup ze špatných prken a dobrého jádra. Miluji tě a zrazuji. Tvá noha je mou botou a tvá ruka pláštěm na noc. Jsem šťastný s tebou i uprostřed pekla, které rozprostíráš.

Váhavý střelec, který má ale někde v hloubi duše jasno, jen neustále uhýbá na cestě za svým rozhodnutím, které už v něm dávno vyrostlo.

miláček bohů - Štefan

Opustila jsi mne a já tě tak miloval. Vzala si se a odnesla mé štěstí. Zavřela jsi dveře od mého ráje, tiše jako spodní voda, nehlučně jako smrt. Počkám na tebe, na šibeničním vrchu, až tě odřežou. Obejmu tě, lásko, a ve svém náručí uschovám.

student Him - Lukáš

Chci dobýt svět. A zatím jsem málem ztratil sebe. V knihovnách se plaví minulost a v mém těle život otáčí se do všech stran, nevěda, co si počít. Ubíjím, co zabít nemohu. Drásám v sobě, co o světlo se hlásí. Dusím se v marné touze urvat nesmrtnost a marně čekám na vykoupení.

Nezkrotný, nešťastný, zmatený, plachý a zároveň agresivní meteorit na počátku věků.

Belinda a Vaison

Věčně usmířující Vaison neschopný Belindě čelit, neschopný ji opustit. Drží se v jejím stínu. Snažící se o vybudování vztahu, který by mu přinášel klid a štěstí. Belinda Vaisona zneužívá, je si jím jista a pohrdá jím. Je jen prostředek k ukojení její vášně. A ve chvíli, kdy má vítězství ve své ruce, si pozdě uvědomuje, že ztrácí muže, po kterém navždy zůstane prázdné místo

Anet a Him

Pár, který nikdy k sobě nepatřil. Him nikdy o Anet neusiloval. Byla méně než vzduch, méně než cokoli, co by ho mohlo být jen na chvíli zaujmout. Naopak pro Anet byl Him od prvního okamžiku vykoupení z osobního pekla. Byl cesta ke svobodě a nezávislosti. Krůček po krůčku nemilovaná a opomíjená žena jde za svým cílem a jako jediná jej plně dosáhne. Získá Hima. Vnutí se mu. Nebojácně se postaví celé rodině a opouští prokletý domov, aby konečně začala žít.....

Róza a Venqourtin

Věčný milenecký pár. Hašteřivý, rozhádaný, uchlastaný a nesourodý, ale někde uvnitř všeho balastu a nesourodosti spojený pevným poutem. Po vysilujícím zápasu, kdy Róza prohrává svůj mnohaletý boj o majetek, ji Venqourtin přiměje, aby s ním odešla. Přinutí ji, aby s ním žila normální průměrný život.....

Dorsetona a Jonah

Nešťastný alkoholický pár, kdy muž miluje svou ženu tak, že je schopen vstoupit do říše běsů, kam ho jeho žena táhne. Jak jde čas a víno se mění v čím dál silnější jed, Jonah poznává těsně před propastí bezvědomí, že Dorsetona, ho už dávno nemiluje a opouští ji i chlast. Opouští své iluze a nechává Dorsetonu zemřít v tratolišti vlastní krve, zvratků a moči.